प्रहिणुयात् तां प्रतिगृह्णीयात्। प्रजापतिः स्त्रियां यश इत्ये-ताभिः षड्भिरनुछन्दसमिति, आपस्तम्बमतानुसारिणस्तु बध्वोः शिरसि तण्डुलप्रक्षेपे विनियोगमाहुः ॥

अथैकविंशीमाह। "नहि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्। वैश्वा-नरात् पुर एतारमग्नेः [७]। अथेमेऽमन्यन्नमृतमसुराः। वै-श्वानरं क्षेत्रजित्याय देवाः" इति। वैश्वानरनामकादस्मादग्ने-रन्यं देवं स्पशं रक्षसां साधकं पुर एतारं देवानां पुरतो गन्तारं नह्यविदन् देवाः सर्व्वथा नालभन्त। अथानन्तरम-सुराः अमूढा देवाः क्षेत्रजित्याय कर्म्मानुष्ठानाङ्गक्षेत्रजयाय तन्मार्गजयाय वा अमृतं केनाप्यतिरस्कृतं वैश्वानरमिमं वैश्वा-नराख्यमग्निममन्यन् अरण्योर्मथितवन्तः ॥

अथ द्वाविंशीमाह। "येषामिमे पूर्व्वे अर्म्मास आसन्। अयूपाः सद्म विभृता पुरूणि। वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनासः" इति। येषां जनानां यजमा-नानाम् अयूपा विमोहरहिता इमे वैश्वानरस्य मन्थितारो देवाः पूर्व्वे अर्मास पूर्व्वभाविनो गन्तार आयन् पुरूणि सद्म बहूनि यज्ञगृहाणि येषां यजमानानां विभृतानि विशेषेण सम्पादितानि ते जनासः जनाः यजमानाः हे वैश्वानर त्वया नुत्ताः प्रेरिताः सन्तः अन्यत्-किञ्चित्-यज्ञयोग्यां पृथिवीम् अभितस्थुः अतिक्रम्यावस्थिताः। एतच्चोभयं वैश्वानरदैवत्ये क-र्म्मणि द्रष्टव्यम् ॥

अथ त्रयोविंशीमाह। "पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरि-